

Sygn. akt IV U 504/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 marca 2014r. w S.

sprawy M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania decyzji w terminie 30 (trzydzieści) dni w przedmiocie wniosku M. N. z dnia 30 stycznia 2013 r. o przeliczenie emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sygn. akt IV U 504/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 lutego 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 105 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego umorzył postępowanie wszczęte na podstawie ponownego wniosku o emeryturę z dnia 30.01.2013 r. Organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona dnia 30.01.2013 r. złożyła ponowny wniosek o przyznanie emerytury, bowiem decyzją z dnia 20 czerwca 2005 r. ubezpieczonej została już przyznana emerytura na podstawie art. 27 w/w ustawy od dnia 01.06.2005 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła M. N. wskazując, iż zaskarżona decyzja nie odnosi się do jej wniosku, w którym wносиła o przeliczenie przyznanej jej wcześniej emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a nie przyznanie prawa do emerytury (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania (k.6).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 7 grudnia 1998 r. organ rentowy przyznał M. N. prawo do emerytury od dnia 2 listopada 1998 r. tj. od osiągnięcia przez wymienioną wieku emerytalnego (decyzja k.18-19 akt emerytalnych). Następnie dnia 2 czerwca

2005 r. M. N. po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego złożyła wniosek o przyznanie jej emerytury i decyzją z dnia 20 czerwca 2005 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 01.06.2005 r. (decyzja k. 10-11 akt emerytalnych).

Dnia 30 stycznia 2013 r. M. N. złożyła do organu rentowego wniosek o przeliczenie emerytury z wcześniejszej na zwykłą wskazując, iż osiągnęła wiek emerytalny oraz przepracowała 48 miesięcy, a ustawa wymaga 30 miesięcy (wniosek k.72 akt emerytalnych).

Decyzją z 20 lutego 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 105 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego umorzył postępowanie wszczęte na podstawie ponownego wniosku o emeryturę z dnia 30.01.2013 r. (decyzja z dnia 20.02.2013 r. k.73 akt emerytalnych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. N. zasługuje na uwzględnienie.

Należy, bowiem wskazać, iż nie było podstaw do umorzenia postępowania przez organ rentowy.

Zgodnie z art. 105 § 1 kpa gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Bezprzedmiotowym może być postępowanie zarówno z powodu braku przedmiotu faktycznego do rozpatrzenia sprawy, jak również z powodu braku podstawy prawnej do wydania decyzji w zakresie żądania wnioskodawcy (wyrok WSA w Gliwicach z 09.05.2013 r., II SA/GI 1474/12, LEX nr 1316747).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zachodziły podstawy do uznania, iż wydanie decyzji co do istoty sprawy jest bezprzedmiotowe. Zarówno z akt rentowych (k.72), jak i z treści odwołania oraz stanowiska ubezpieczonej na rozprawie wynika, iż ubezpieczona, we wniosku z dnia 30 stycznia 2013 r. wносиła o przeliczenie wysokości wcześniejszej emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a nie o przyznanie emerytury. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie rozpoznał w ogóle tego wniosku o przeliczenie emerytury w oparciu o wskazany przepis, bowiem nie jest odpowiedzią na ten wniosek zaskarżona decyzja o umorzeniu postępowania z dnia 20 lutego 2013 r.

Sąd uznał zatem, że odwołanie skarżącej wniesione zostało w związku z niewydaniem decyzji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S..

Zgodnie z art. 477¹⁴ §3 kpc jeżeli odwołanie wniesiono w związku z niewydaniem decyzji przez organ rentowy, sąd w razie uwzględnienia odwołania zobowiązuje organ rentowy do wydania decyzji w określonym terminie, zawiadamiając o tym organ nadrzędny, lub orzeka co do istoty sprawy. Jednocześnie sąd stwierdza, czy niewydanie decyzji przez organ rentowy miało miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 3 kpc.